

C/2025/6205

13.11.2025

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

ze dne 21. května 2025

ve věci E-18/24

Norský stát zastoupený ministerstvem energetiky v. Greenpeace Nordic a Nature a Youth Norsko

(životní prostředí – směrnice 2011/92/EU – posuzování vlivů záměrů na životní prostředí – čl. 3 odst. 1 – záměry uvedené v příloze I – těžba ropy a zemního plynu, které budou prodány třetím stranám – zásada loajální spolupráce – požadavek odstranit protiprávní důsledky porušení práva EHP)

(C/2025/6205)

Ve věci E-18/24, norský stát zastoupený ministerstvem energetiky v. Greenpeace Nordic a Nature a Youth Norsko – ŽÁDOST Soudnímu dvoru podle článku 34 Dohody mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora odvolacím soudem Borgarting (*Borgarting lagmannsrett*), které se týká výkladu čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/52/EU ze dne 16. dubna 2014, vynesl Soudní dvůr ve složení Páll Hreinsson, předseda (soudce zpravodaj), Bernd Hammermann a Michael Reiertsen, soudci, dne 21. května 2025 rozsudek, jehož výrok zní:

- 1) Emise skleníkových plynů, které budou uvolněny ze spalování ropy a zemního plynu vytěžených v rámci záměru uvedeného v bodě 14 přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/52/EU ze dne 16. dubna 2014, a poté prodány třetím stranám, představují „vlivy“ uvedeného záměru ve smyslu směrnice.
- 2) Podle článku 3 Dohody o EHP je vnitrostátní soud povinen v rozsahu, v jakém to umožňuje vnitrostátní právo, odstranit protiprávní důsledky neprovedení úplného posouzení vlivů na životní prostředí vyžadovaného směrnicí 2011/92/EU ve znění směrnice 2014/52/EU. To však nevylučuje legalizaci provedením takového posouzení v době, kdy záměr probíhá, nebo dokonce po jeho dokončení, a to za dvojí podmínky, že:
 - vnitrostátní pravidla umožňující takovou legalizaci dotčeným osobám nedávají příležitost k obcházení pravidel práva EHP nebo k vyhýbání se jejich použití a
 - jakékoli následné nebo doplňkové posouzení provedené za účelem legalizace se neprovádí pouze ve vztahu k budoucímu dopadu záměru na životní prostředí, ale musí rovněž zohlednit jeho vliv na životní prostředí od doby dokončení tohoto záměru.Je na předkládajícím soudu, aby posoudil, zda jsou podmínky ve věci v původním řízení s ohledem na obsah vnitrostátních ustanovení a informace, které má k dispozici, splněny.
- 3) Vnitrostátní soud nemůže se zpětnou účinností upustit od povinnosti posoudit vlivy podle čl. 3 odst. 1 směrnice 2011/92/EU ve znění směrnice 2014/52/EU.